

MONS. ZDENKO KRIŽIĆ
splitsko-makarski nadbiskup

USKRSNA PORUKA – 2026.

Uskrs nije tek jedan od blagdana u nizu, niti je samo sjećanje na događaj iz prošlosti. Uskrs, odnosno Isusovo uskrsnuće, je središte naše vjere, temelj naše nade i izvor snage za život. Pomisao na Uskrs daje smisao svakoj ljudskoj patnji.

Uskrs nam govori da Bog nije ostao daleko od ljudske patnje, daleko od naših tama i naše smrti, nego je ušao u njih kako bi ih preobrazio. No, važno je ne zaboraviti: Uskrs se ne događa bez Velikog petka. Kako kod Isusa tako i kod svakoga od nas. Put prema praznom grobu, odnosno uskrsnuću, vodi preko križa.

Veliki petak nas suočava s dramom ljudske povijesti i s istinom o nama samima. To je dan boli, nepravde, izdaje i šutnje koja pritišće. Dan u kojem se čini da zlo pobjeđuje, da nasilje ima zadnju riječ, da smrt zatvara svaku mogućnost nade.

Križ po sebi ima uvijek zastrašujući aspekt. I upravo zato Veliki petak nije tek liturgijski trenutak, nego iskustvo koje se nastavlja u životima mnogih ljudi: u bolestima, gubitcima, ratovima, nepravdama, usamljenostima i razočaranjima.

Usprkos svemu Uskrs nam poručuje da Veliki petak i križ nemaju posljednju riječ u našem životu. Da imaju, naša bi vjera bila prazna, a nada uzaludna. Ali križ nije kraj, nego samo prolazna vrata. Ta vrata jesu nužna i neizbježna, ali su samo prolazna.

Isus, sin Božji, na križu ne daje objašnjenje patnje, i ne uklanja svaku bol iz naših života, ali pomaže da se boli nađe smisao i da ju se pretvori u blagoslov.

U tišini Velike subote, kada se čini da je sve izgubljeno, Bog već djeluje i otvara nove horizonte koje čovjek, sa svojim mogućnostima, nikada ne bi otkrio i niti do njih došao.

A potom dolazi Uskrs, tiho i nenametljivo, ali snažno i nezaustavljivo, kao pobjeda života nad smrću, svjetla nad tamom, ljubavi nad grijehom.

Uskrs nam poručuje da ništa u našem životu nije zauvijek izgubljeno ako je predano Bogu. Nijedan križ nije besmislen ako je nošen s vjerom. Nijedna noć nije tako mračna da je Bog ne bi mogao preobraziti u zoru.

Uskrs je temelj naše vjere i srce kršćanske nade. U uskrsnuću Isusa Krista Bog je objavio konačni smisao ljudske povijesti i ljudskog života. Ondje gdje je čovjek vidio kraj, Bog je otvorio novi početak; ondje gdje je izgledalo da u potpunosti vlada tama, zasjalo je svjetlo novog života koje se više ne može ugaziti.

U svjetlu Uskrsa jasnije razumijemo i dubinu ljudske patnje, ali i veličinu ljudske žrtve. Krist, koji je prošao putem križa, pokazao je da nijedna patnja, proživljena u ljubavi, nije besmislena. U svijetu koji često mjeri vrijednost čovjeka njegovom ostvarenom karijerom, njegovim položajem na ljestvici moći i vidljivim postignućima, uskrsna poruka nas podsjeća da su Božji kriteriji posve drugačiji: Bog gleda srce, te prepoznaje i vrednuje svaku žrtvu učinjenu iz ljubavi.

Koliko je samo skrivenih žrtava u životima naših obitelji: u brizi roditelja za djecu, u vjernosti supružnika, u strpljivosti starijih i bolesnih, u požrtvornosti onih koji svakodnevno služe drugima. Koliko je suza prolijevano u tišini, koliko molitava izgovoreno u trenucima tjeskobe i neizvjesnosti!

Uskrs nas uči da ništa od toga nije izgubljeno. Starozavjetni molitelj u svojoj patnji govori Bogu sa velikom sigurnošću: „**Sabrao si suze moje u mijehu svom**“ (Ps 56,9). On je uvjeren da Bog naše iskrene suze sabire i čuva kao veliku dragocjenost. One nisu izgubljene. Sve što je prožeto ljubavlju i sjedinjeno s Kristovom žrtvom postaje dio otajstva novoga života.

Prazan grob svjedoči da Bog vidi budućnost i onda kada je mi više ne vidimo. On nas poziva da ne ostanemo zarobljeni u Velikom petku, u pesimizmu, beznađu i zatvorenosti, nego da se otvorimo uskrsnoj radosti koja ne negira patnju, ali je nadilazi.

U svjetlu Uskrsa, pozvani smo preispitati vlastiti život i vrijednosti do kojih držimo. Uskrs nije samo poruka ohrabrenja, utjehe i nade, nego i poziv na odgovornost. Ako vjerujemo da je Krist uskrsnuo, onda ta vjera mora imati jak i vidljiv utjecaj na naš svakodnevni život. Ona nas potiče da se zauzimamo za vrijednosti koje obogaćuju život: za istinu, pravednost, solidarnost, praštanje, poštovanje ljudskog života i dostojanstva, te brigu za najslabije.

U svijetu koji često promiče sebičnost, ravnodušnost i površnost, mi smo pozvani svjedočiti kulturu života i nade. Uskrsli Krist nas poziva i šalje da budemo ljudi dijaloga, graditelji mostova, nositelji svjetla ondje gdje vlada tama u bilo kojem obliku. I to treba započeti u našim obiteljima i zajednicama, na radnim mjestima i u društvu u cjelini. Jer vjera koja ne rađa djelima ljubavi ne ispunja ili ostaje posve prazna.

Posebno smo pozvani obratiti pažnju na one koji iznemažu u nošenju svojih križeva: siromašne, bolesne, starije, obitelji u poteškoćama, mlade bez perspektive, tolike koji su ostali bez nade i predali se različitim porocima koji truju i ubijaju život. Ne smijemo zatvarati oči pred patnjama drugih s uvjerenjem da mi tu ne možemo ništa učiniti ili da to ne spada na nas.

Uskrs nam to ne dopušta. Uskrs nas poziva da se približimo križevima drugih ljudi i da to prepoznamo kao mjesto susreta s Kristom. Na taj način postajemo autentični svjedoci Uskrsloga, ne toliko riječima, nego životom.

Istina, nitko od nas sam ne može riješiti tolike probleme ljudskog trpljenja, ali možemo dati mali doprinos boljem stanju ako pomažemo samo jednu osobu u njezinu nošenju križa. Na ovaj način raste u nama iskustvo Uskrsa i sigurnost našeg osobnog uskrsnuća i vječnog života.

Draga braćo i sestre, neka nam ovaj Uskrs donese obnovu vjere i novu snagu za život. Neka nas ohrabri da ne bježimo od križa, ali ni da se na njemu zadržimo u smislu da ne vidimo dalje. Krist je uskrsnuo da bismo i mi živjeli novost života. Hodimo, stoga, putem nade, noseći u srcima sigurnost da Bog uvijek ima posljednju riječ, a ta riječ je život, punina života koju nam je Isus obećao. On nas svojim obećanjima nije varao ili samo lažno tješio. On je sebe definirao kao Put, Istina i Život. I svaki koji uz njega prione imat će to iskustvo.

Svim vama dragi vjernici naše nadbiskupije, svim svećenicima, redovnicima i redovnicama, katehetama, djelatnicima Caritasa, župnim suradnicima, ovogodišnjim prvopričesnicima i krizmanicima, starijima i bolesnima, želim sretan i u svemu blagoslovljen Uskrs.

✠ Zdenko Križić
splitsko-makarski nadbiskup